

Î N C H E I E R E

13 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anatolie Jurcov împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017,
adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Jurcov împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la constatarea faptului discriminării, prevenirea faptelor de discriminare pe criteriu de limbă și naționalitate și repararea prejudiciului cauzat,

c o n s t a t ă :

La 03 februarie 2016, Anatolie Jurcov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului discriminării, prevenirea faptelor de discriminare pe criteriu de limbă și naționalitate și repararea prejudiciului cauzat.

În motivarea acțiunii menționează că, a sesizat prin plângere Procuratura Rezina privind pornirea urmăririi penale, iar ulterior a depus aproximativ 16 petiții. Totodată, având în vedere că este de naționalitate rus și nu posedă limba de stat, precum și faptul că este condamnat și se deține în Penitenciarul nr.17 Rezina, a solicitat să fie informat în limba pe care o posedă despre rezultatul examinării, însă, Procuratura Rezina i-a dat răspunsul în limba de stat, iar la unele dintre ele nici nu a primit răspuns.

Consideră că, prin neacordarea răspunsurilor la petiții în limba pe care o posedă i s-au încălcat drepturile fundamentale, i s-a îngădind accesul liber la justiție, deoarece nu își poate apăra drepturile și interesele fără a cunoaște conținutul răspunsului primit, astfel fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil.

Solicită constatarea faptului discriminării și încasarea din contul pârâtului în beneficiul său suma de 10 000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului cauzat prin discriminare pe criteriu de limbă și naționalitate.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 aprilie 2016 s-a introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu Procuratura Generală (f.d. 37).

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iunie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Jurcov împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la constatarea faptului discriminării, prevenirea faptelor de discriminare pe criteriu de limbă și naționalitate și repararea prejudiciului cauzat (f.d. 65,73-76).

În susținerea soluției adoptate, prima instanță a reținut că, acțiunea dată a fost depusă împotriva Ministerului Justiției, iar răspunsul la petiții fiind eliberat de către Procuratura Rezina.

Astfel, instanța inferioară a conchis că Jurcov Anatolie și-a înaintat pretențiile către pârâțul necorespunzător, deoarece pretențiile sânt îndreptate eronat și abuziv împotriva unui subiect cu care acesta nu este nici într-un raport juridic și nu sânt justificate pe temeiuri juridice care ar genera obligații.

Succesiv, prima instanță a stabilit că petițiile depuse de către reclamant în Procuratura Rezina au fost primite și examinate, fiind eliberate răspunsuri în limba rusă, iar despre rezultatele examinării acesteia a fost informat în scris prin răspunsuri ample și argumentate, întocmite conform prevederilor legale, perfectat în termeni restrânși.

În altă ordine de idei, a reținut că, reclamantul în cererea de chemare în judecată nu a indicat concret prin care răspuns al Procuraturii Rezina, din ce dată și număr, consideră că a fost discriminat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 s-a respins apelul declarat de către Anatolie Jurcov și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iunie 2016 (f.d. 101, 102-106).

La 10 mai 2017 Anatolie Jurcov a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017, solicitând casarea deciziei instanței de apel (f.d.109 recto-verso, 114).

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele factice ce ține de fondul cauzei și a invocat că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că, din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului și reprezentantului acestuia deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 (f.d. 101, 102-106) pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, însă decizia recurată a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire nr.3387 din 24 martie 2017 (f.d. 107), iar cererea de recurs a fost depusă la oficiul poștal la 10 mai 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe plic (f.d. 114), prin urmare calea de atac se consideră exercitată în termen.

Alegațiile recurentului invocate în recurs precum că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu pot fi acceptate, or, potrivit dispozițiilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

În acest sens, completul menționează că recurentul, neconformându-se prevederilor legale, a formulat un simplu temei, fără a evidenția asupra căror motive instanța de apel a omis să se expună, circumstanță care în esență face imposibilă exercitarea controlului de către instanța investită cu soluționarea căii de atac.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

Ca urmare, necorespunderea recursului exigențelor prestabilite în alin. (1) al art.437 din Codul de procedură civilă, și care nu dezvăluie esența și temeiurile lui,

motivele care nu au fost dezbătute de instanța de apel în actul de dispoziție atacat, precum și propunerile respective, constituie temei de inadmisibilitate a recursului în cauză.

Completul consideră relevantă jurisprudența CtEDO la examinarea cauzelor în care Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (*Van Harn împotriva Germaniei*).

Astfel, instanța de recurs menționează că recurentul fiind interesat în soarta soluționării prezentului litigiu, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea unui recurs care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, fapt ignorat de aceasta.

Prin urmare, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Această circumstanță evidențiază caracterul declarativ al recursului, lipsit de conținut și evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, instanța de recurs reamintește prin prisma jurisprudenței CtEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțele de drept ale cauzei.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) și prevederile art. 437 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anatolie Jurcov, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Anatolie Jurcov, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ala Cobăneanu